

עו ר י ק ה ב ח ו ע ר

והנה כיום, כאשר הועמד הקטר הבן גוריוני על פס מת, ממחרים הקארייריסטים להתקשר אל הקטר האשכוליסטי. נשאים תמיד נאמנים למטרתם האחת - הקאריירה.

ב כ מ ר כ ז ר ע י ו נ י, אין החציצעים אלא אפס מוחלט. הבטחונים לא היה מעולם אידיאולוגיה מגובשת ונפרדת. מעולם לא בנה בניין מוצק של מחשבה מדינית וחברתית, מעולם לא ניסח תשובה כוללת לבעיות המדינה. הוא המציא סיסמאות מבריקות, אך לא פתרונות רציניים.

הסיסמאות התאימו יפה לעשיית רושם, ובעזרת כתבליים זרזים אפשר היה להציגם כדיברייגות עמוקים. אך אף אחת מהן לא החזיקה מעמד יותר מחודש-חודשיים. הבטחוניסטים עצמם ידעו היטב את חול-שחם זה, ועל כן התעטפו באיזטלה של אנשי מעשה, הכוים למליצות ולאדיאולוגיות. הבטחוניים אינו אלא ואריאציה זוהרת יותר, הרפתקנית יותר, לקח הציוני הקלאסי. אין לו קיום עצמאי משלו.

ל כ נ א י נ ה ו א מ א פ ש ר ל כ ע ל י ל ה י ו ו ת א ו פ ו ז י צ י א א מ ו ת י ת ו ע י ק ב י ת ל א ש כ ו ל י ז מ , ש ה ו א ז א ר י א צ י א א ח י ר ת ש ל א ו ת ה מ נ ג י נ ה .

אם ירצה אשכול לגנוב את הרעם של הצעירים, יוכל לבצע פעולות-תגמול שיספקו את רגשות הציבור וישלהב את יצרני, כמיטב פעולות-תגמול של דיין בעבר ה' רחוק. אם ירצה להתחנף לצרפתים או לגר-

נ י י ט ר פ ר ס הם חלק משריקה זו.

י ת כ נ כ י החציצעים היו יכולים לעמוד מול שיני הזמן, אילו היו מהווים אירגון פוליטי או מרכז רעיוני. אירגון פוליטי - מפלגה או סיעה - מייצג כוחות חברתיים בעלי אינטרסים מדיניים. הוא יכול להתחזק מעמד גם במידבר האופוזיציה. הוא יכול לקחת כי יבוא יום, המזל המדיני ישתנה, ואי-אפשר יהיה לקיים שלטון בלעדיו.

מרכז רעיוני מייצג השקפת-עולם, מציע פתרונות חדשים (נכונים או כוזבים) לבעיות

הכדור ישאר בידי אשכול. כל ההחלטות תהיינה בידו. אין טעם לקדש עליו מלחמה. להיפך, צריכים לתת לו לעשות כאוות נפשו. **כאימרת האנגלים: "תנו לו די חבל, כדי שיתלה את עצמו."** כי אשכול יעשה שגיאות. המצב הבטחוני המדיני והכלכלי יתערער. הלחצים מבית, והסכנות מחוץ, יגיעו לממדים מדאיגים. אז תגיע שעתם של ה"צעירים". העם יקרא להם. הם יחזרו לשלטון, יטאטאו את אשכול ואנשיו מכל העמדות, יתפטו את ההגה בידיים נאמנות, ופתרו את בעיות האומה ויצילו את המדינה מהרס ומאבדון. דיין יהיה המנהיג, פרס יהיה השליט. **אז יגיע יום נקם ושידם.**

ע י ג ב י ה נ י י ר , זהו ניתוח משכנע ביותר. כמו כל ניתוח משכנע, הוא פשוט ובלתי-מסובך. וכמו כל ניתוח פשוט ובלתי-מסובך, הוא כוזב.

כ י ה ו א מ ת י י מ ר ד נ ת ה א ת מ צ י א א ו ת 1969 כ מ ו ש ג י 1965.

הוא מבוסס על ההנחה כי עד 1969 לא יקומו שום כוחות חדשים, לא ישתנו הכוחות הקיימים. כי איש לא יעלה ואיש לא יירד. כי לזמן אין ערך. כי משה דיין דאז היה כמשה דיין דהיום.

מ ד י נ ה ז ו ח י ה מ ה ר ו ש ו כ ח ת מ ה ר . ג י ב ו ר י ה א ת מ ו ל ש ו י ב י מ כ י ע י נ י ה כ ש ל ג ד א ש ת ק ר .

בן-גוריון עצמו טיפה תכונה זו, במאמצו הקדחתני למחוק מזכרון הדור כל שם, כל אדם, כל מאורע שלא היו קשורים בו אישית. מי זוכר כיום את יוסף טרומפלדור, את יצחק שדה, ואפילו את אסף שמחוני? בכל שנה נוספים למדינה למעלה ממאה אלף אנשים חדשים - בני שנתונים חדשים ועולים חדשים. אלה אינם מפקחים רק לי מישמע הסיפורים על מלחמת-הש"ח, אלא גם למשמע עלילות מיבעי-סיני. פעולות-התגמול שייכות בעיניהם לעבר הרחוק, לא פחות ממלחמת-המחתרת. מיצר המיטלה רחוק מהם כמיצר הטרומפוליים.

בשנת 1969 היה משה דיין עסקן מובטל בן 55, מי שהיה פעם שר או רמטכ"ל או משהו דומה לוה. מי יזכור או כי שר-הדואר שמעון פרס היה בעבר איש בטחון וכי קנה או מיסטרס ואלטע זאכן אחרים? חמש שנים הם תקופה ארוכה מאד. יהיו בה מאורעות מסעירים, שיעלו גיבורים חד-שים. פקידים רבים יעשו מעשים רבים, ואמצעי-התקשורת הממלכתיים ידאגו לכך שאותם מעשים יודעו ושאותם פקידים יוכו להערצה. אנשים חדשים, שייצגו כוחות חד-שים, יתבעו כסאות ותיקים. החציצעים, שכבר עתה הם חצי-קשיש-שים, יהיו אז רבע-צעירים, ושלושה-רבעים קשישים.

דיין, פרס ושות' יודעים זאת, אך אינם רוצים לדעת. הם פוחדים מפני החושך המשתרע לפניהם. **כ מ ו י ל ד י מ כ ח ו ש ר , ה מ ש ו ר ק י מ ב ק ו ל ר מ , כ ד י ה ת פ י ח א מ ו מ י ל י ב כ ע צ מ מ . מ א מ ר י י ה ת צ פ י ת ש ל , י י**

מ י ז ו כ ר א ת "יוניטד פרס" - זו שות', ששרצו בכל מערכות-העיתונים?

מ י ז ו כ ר א ת מ א מ ר י ה מ ע ל ד ו י ד ב נ ג ו ר י ו נ , איש החזון והמעשה, הי בלשן והוגה-הדעות, מצביא מערי-כות ישראל, בנו שג הבורהא, תלמידו של אפלטון, חוקר התנ"ך, אבא של צה"ל?

מי זוכר את הדיחה האובייקטיבי על נאווה המזהיר האחרון של סגן שר-הבטחון מר שמעון פרס? נאווה בו בנה בניין אינטי-לקטואלי המרקיע-שחקים, שהיה מבוסס על ניתוח מבריק וגאוני של צורכי המדינה? מי זוכר את הכתבות על משה דיין המקסים, על טדי קולק המפליא, על הכוכב בים הצעירים העולים בשמי המדינה, על אנשי-הביצוע המחוננים?

מ א מ ר י מ א ל ה נ ע ל מ ו . א ו ל מ , י ו נ י י ט ד פ ר ס עודם קיימים, והם דומים עתה לערתי-מקוננות מקציר עיוות.

הנה מאמר-הספד של כתבלב א', המבכה את מרגורלו של "הזקן", אשר הכל בגורו בו, הכל מתכחשים לזכויותיו ההיסטוריות, הכל מתעללים בו בכפיות-טובה הוועקת ה' שמיניה.

הנה מאמר-הספד של כתבלב ב' על טדי קולק המנומס, התרבותי, הישר, המטור, שנלקח מאיתנו בדמיימיו והועבר למוזיאון. ועוד עטי הכתבלבים נטויים.

א נ י ח י י ב ל ה ו ד ו ת ש א נ י ק ו ר א מ א מ ר י מ א ל ה כ ה נ א ה . כ נ י ר ב ו .

אני הנחה לראות את שינוי-דמותם של אותם "צעירים", שעוד אתמול היו אדונים של מנגנוני-חושך, מטמיני מכשירי-האזנה, שולחי חוליות חטיפה ופיצוץ, עורכי רשיו מות שחורות, מנסחי חוקי-דיכוי - והנה הפכו, בן לילה, תמימים, ויני-פשו, עדינים. **א נ י נ ה ה ש ב ע ת י י מ כ א ש ר א נ י מ ע ל ה ע ל ד ע ת י , ל ר ג ע ק ט , א ת מ י ה י מ ס פ ר י מ א ו ת מ כ ת ב ל ב י מ א י ל ו נ י צ י ח ו ה , צ ע י ר י מ " ו י כ ל ו ל ע י ש ו ת ש פ ט י מ , כ ע ו כ ר י י ש ר א ל , כ י ה ו ר ס י ה מ ו ר א ל , כ מ ח ב ל י מ כ ב ט י ח י נ ה מ ד י נ ה , ב ס כ נ י ה א ו י י ב !**

א ר א י נ ח ב ר י, "יוניטד פרס" עוסקים רק בחיבור הספדים נאים למתפורטים. הם גם עוסקים בתצפית, בתחזית ובתשקוף. **כ מ ו ה ג נ ר ל מ ק א ר ת ו ר , ע ת ג ו ר ש ע ר י י ר י ה י פ א נ י מ מ נ ה פ י ל ד י פ נ י מ , ה מ ב ט י ח י מ : " ה ו ז ר נ ח ז ו ר ! "** ואת ההבטחה החגיגית הזאת הם מנמקים בניתוח מעמיק ומקיף. כלהלן: נכון, "הזקן" נגמר. אי-אפשר עוד לבנות עליו. הוא לא יצלה עוד להפלת אשכול. הוא לא ישוב לשלטון. אפשר לנצל אותו רק להתרדת השלטון הקיים. אשכול התבסס. הוא יסלק את ה"צעירים" מכל עמדות-המפתח.

במשך ארבע-חצי השנים הבאות, עד לבחירות לכנסת השביעית, אין מה לעשות.

הצעירים בימי זוהרם: פרס, דיין, קולק ושות' עם בן-גוריון

מנימ, יוכל לעשות זאת גם בלי שמעון פרס, ובאותה הצלחה.

כמו פינחס לבון, יכולים גם דיין ופרס להוציא דור-שבועון ולמתוח ביקורת על הנהגת מפא"י. אך כמו מן היסוד, לא יתקבל גם בטאון כזה (אפשר לקרוא לו אל הנג) כאלטרנטיבה למישטר, ואפילו לו כאלטרנטיבה בתוך המישטר.

ב כ פ ר ש א ח ד צודקים החציצעים בניחותיהם: האשכוליות, כמו הבן גוריוניזם, לא יפתרו לאורך ימים את ה' בעיות האמיתיות של המדינה.

יבוא יום - בעוד שתיים, או בעוד ארבע שנים, איש לא יקבע זאת מראש - כאשר יסתבר לציבור בעליל, כי אכן דרוש שינוי גמור, כי דרושים פתרונות חדשים לגמרי, וכוחות חדשים אשר יבצעו אותם.

א נ י כ מ ו ח ש י י מ י צ א ו א ז ה נ ה פ ת י ר ו נ ו ת ו ה נ ה כ ו ח ו ת . א ר א י ש ל א י ח פ ש א ו ת מ כ ע ר י מ ת ה ג ר ו ט א ו ת ש ל ת ק ש פ ת ב נ ג ו ר י ו נ .

הדור, אם יתאמתו ניתוחיו בצורה בולטת, יכולים חבריו לקחת כי בעת משבר יקרא אותם הציבור אל ההגה.

ו א י ל ו ה ח צ י צ ע י ר י מ ש ל מ פ א י י א י נ מ ל א ז ה ו ל א ז ה .

ככוח ציבורי, הם אפס מאופס. שום שיכבה אינה עומדת מאחוריהם. שום מעמד אינו רואה בהם את נציגיו. בכל שנות גדולתם לא הצליחו להקים אירגון פוליטי כולשהו.

בימי הוזהר, העליו עובדה זו מעיני עצמם וזולתם. הם שלטו על מנגנונים גדו-לים, חילקו מאות משרות, הקיפו עצמם במלחכי-פינכה, היה נידמה להם כי שררה, הבאה להם כשכר-חנופה מדי שליטי-חיד, שחה בערכה לשלטון הנכבש בכוח אירגון אמיתי. היה נידמה להם, כי כותרות ב' עתוניים, מהוות תחליף לקולות בוחרים ו' צבא-איהדים מאורגן.

אמנם משכו או אוהדים רבים. אולם היו אלה קארייריסטים, כמו אנשי "יוניטד פרס", שקשרו את עגלתם לקטר של דיין-פרס, מתוך אמונה שזו הדרך הקצרה להצלחה.